

พระราชบัญญัติ
 บำเหน็จบำนาญทหาร (ฉบับที่ 4)
 พุทธศักราช 2485

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
 คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
 (ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
 ลงวันที่ 4 สิงหาคม พุทธศักราช 2480
 และวันที่ 16 ธันวาคม พุทธศักราช 2484)

ชาติชาย พิบูลสงคราม
 ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ 15 ธันวาคม พุทธศักราช 2485

เป็นปีที่ 9 ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรมแก้ไขเพิ่มเติม
กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญทหาร

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
บำเหน็จบำนาญทหาร (ฉบับที่ 4) พุทธศักราช 2485”

มาตรา 2 ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ 8 ธันวาคม
พุทธศักราช 2484 เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในวรรคสี่ของมาตรา 25 แห่ง
พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญทหาร พุทธศักราช 2482 และ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ถ้าไม่มีบุคคลทั้งสามจำพวกที่กล่าวแล้วก็ให้บุคคลซึ่ง
มีหลักฐานแสดงได้ว่าเป็นผู้อยู่ในอุปการะของผู้ตาย หรือมี
อุปการะแก่ผู้ตาย ซึ่งกระทรวงกลาโหมพิจารณาเห็นสมควรเป็น
ผู้รับบำนาญพิเศษตามส่วนที่กระทรวงกลาโหมกำหนด เว้นแต่
ผู้ตายจะได้ระบุชื่อ และกำหนดส่วนเป็นหนังสือไว้ก่อนผู้บังคับ
บัญชาแล้ว ในกรณีเช่นนี้ให้เป็นไปตามเจตนาของผู้ตาย”

ตอนที่ 78 เล่ม 59 ราชกิจจานุเบกษา 15 ธันวาคม 2485

มาตรา 4 ให้ยกเลิกความในวรรคห้าของมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญทหาร พุทธศักราช 2482 ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญทหาร (ฉบับที่ 3) พุทธศักราช 2485 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ ส่วนบุคคลนอกจากสามจำพวกนั้น ถ้าอายุยังอยู่ในเกณฑ์สี่สิบห้าให้ผ่อนโลมอย่างบุตรแล้วแต่กรณี ถ้าไม่เข้าลักษณะดังกล่าวแล้ว ให้รับหยู่เพียงสิบปี ”

มาตรา 5 ให้รัถมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี